

Carta Oberta als partits polítics

written by Moltes Mercès | 13 de juliol de 2019

“Les eleccions –del 21D– són la segona volta del 1r d’octubre, és la ratificació o no del 155”, **M.H. president Carles Puigdemont.**

I el poble de Catalunya decidí rebutjar l’aplicació de l’article 155 llançat com eina destructiva contra el 100% dels ciutadans de Catalunya, dissenyat *ad hoc* pel *Gobierno de España* per fer saltar pels aires un Parlament legítimament escollit i el govern que sorgí d’aquella legislatura; tant va ser així que després d’una campanya electoral carregada de missatges emotius per situacions de presó preventiva i exili (encara present en els nostres cossos i memòria la gesta popular del primer d’octubre) vàrem votar i elevar al càrrec de diputats a 70 persones (JxC, ERC, CUP) amb un missatge –aleshores– clar “Hem revocat l’aplicació del 155 a Catalunya”, **Jordi Sánchez**; “El cop d’estat, perpetuat per l’Estat espanyol i la UE ha quedat clarament deslegitimat”, **Carles Riera**; “els ciutadans de Catalunya han votat donar suport a la República”, **Marta Rovira** i acabem recordant el **M.H. president Carles Puigdemont**: “els presos han de sortir de la presó i el govern legítim ha de tornar ja al Palau de la Generalitat”, i aquestes van ser les darreres declaracions sota un ambient d’unitat “estratègica”: diferents actors, diferents partits, mateix discurs.

Aquesta difícil situació política derivada de deixar Catalunya sense govern per gairebé quatre mesos, s’havia de gestionar amb el mantra de la unitat però es van començar a veure les esquerdes d’aquelles bases republicanes de nova creació. I és quan vam veure que durant el període següent a la victòria del 21D van passar diversos candidats per presidir la Generalitat. En un principi, el president Carles Puigdemont fou elegit

candidat pel M.H. Roger Torrent, tot i trobar-se a Brussel·les. El govern de Rajoy va presentar un recurs a la candidatura i el Tribunal Constitucional establí que el candidat havia de trobar-se present a la cambra per ser investit. Roger Torrent va acceptar aquesta premissa i va suspendre el ple d'investidura, va ser llavors quan la desconfiança i la manca de planificació i coordinació es va instaurar a les nostres institucions.

Dia a dia els ciutadans vam ser testimonis de com aquella unitat de sigles, estratègies i objectius es desintegrava, donant pas al protagonisme de partits i emergien els màrtirs de la pàtria, els presos i exiliats, **va ser doncs quan el discurs d'alliberament nacional, dels greuges socials, econòmics, administratius de pertànyer a un Estat que ens va a la contra i els anhels de llibertat de tot un poble que en el seu conjunt formem la Nació catalana va ser substituït per noms i cognoms, per una utilització fregant la manipulació i els discursos de presons i exili** s'obrien pas entre els que reclamaven la constitució d'un Estat per Catalunya. I van arribar els sopars grocs i els llaços i els comentaris com ara: "els meus són a presó" o els: "sí però l'exili també és molt dur" i la política del nostre país va fer un gir dramàtic dels esdeveniments i es va centrar en els partits. Intentaven públicament però també a porta tancada d'alliberar a qualsevol preu els seus dirigents injustament empresonats precisament per l'Estat que aplicant el 155 i la via judicial, va començar l'atac per desmembrar l'irreversible procés d'independència de Catalunya.

Pactes, retrets, manipulacions sense cap mena de pudor davant els nostres ulls, els partits actuant de partits, tant s'hi val si volen dir-li sociovergència o tripartit, si el pressupost és d'1 milió d'euros de la Diputació o d'una batllia deficitària de comarca: el fet és que després de dos anys trepanant-nos el cap amb la repressió, els presos polítics, els exiliats, la transversalitat, l'eixamplament de

base, dividits sumem més vots, anem a fer primàries, la culpa no és meva, és teva, el diàleg, els pactes de claredat, reunions en secret, pressions per intentar no incomodar l'amo, desunió flagrant d'estratègia, discursos creuats dels diputats de Madrid o els del Parlament, els regidors, dirigents de JxC, ERC i CUP, ahir vam presenciar el darrer capítol d'aquest tv-show *Dinastia* però galdosa amb els dirigents dels principals partits polítics denigrant-se (encara més) fent **"el teu és pitjor que el meu"** per veure qui feia petar el pactòmetre arreu del país.

Moltes Mercès és un col·lectiu que treballa amb la societat civil, duent a terme les accions que ens ajudin a fer efectiva la independència de la Nació catalana i defensant sempre les nostres institucions, donem suport als presos polítics, als exiliats i tots els represaliats perquè tots som al punt de mira del repressor, tots som objectius a abatre per part del que ens vol desunits, derrotats i desanimats. Ens mantenim fidels a la majoria del poble de Catalunya i les seves aspiracions nacionals, continuarem lluitant per aconseguir la independència i la creació d'un Estat per Catalunya i ens refermem en la convicció que la primera condició per romandre en aquesta lluita és que els que lluiten siguin independentistes.

Nosaltres de manera individual i col·lectiva hem posat en risc la nostra estabilitat personal, familiar, econòmica a canvi d'una idea, d'un projecte en el qual creiem, sense demanar mai un euro, un càrrec o una prebenda, ans al contrari, vam arriscar els nostres ingressos periòdics bé posant de les nostres butxaques les aportacions necessàries que ens ajudessin a aconseguir el nostre objectiu o bé perquè fent les nostres accions mai no teníem clar que no seríem víctimes de la repressió jurídica, així que també ens vam organitzar per recaptar diners per contribuir en aquesta causa i sempre vàrem comptar amb la solidaritat del poble català, noble i generós.

La nostra consciència, el nostre honor, la nostra estima pel

territori no ens permet de fer de col·laboradors necessaris aquells que diuen voler fer la independència sense arriscar res, sense defensar la seva dignitat, valors i principis, aquells que ajupen el cap davant el repressor i li fan el joc als artífexs del 155, eufemisme d'aquells que no tenen cap pudor en demanar presó per a nosaltres ... Tots nosaltres volem transmetre un missatge als que volen lluitar per la independència sense ser independentistes, si us plau, deixeu de molestar, de posar bastons a les rodes, d'obstaculitzar el pas dels que sí que entenem que –indistintament del que votem cada vegada que som cridats a les urnes– el nostre partit es diu Catalunya, i que ens devem a ella, i que lluitem per ella, i que ella té prioritat per damunt de coses tan sagrades com les nostres pròpies vides personals molt més valuoses que els vostres tristos partits polítics.

Missatge doncs als polítics catalans: si no sou capaços de lluitar pel país abans que pels vostres interessos o comoditats/prebendes polítiques, prestigi, popularitat, sou, cotxe oficial, etc., com ja van fer Puigdemont, Oriol, Raül, Turull, Carme, Rull, Ponsatí, Meritxell, Toni, Jordi, Dolors, Cuixart, Forn, Puig, Anna Rovira, qui des de la presó o l'exili ens exigeixin que tirem endavant i que no caiguem en la trampa del segrestador per negociar sortides pactades, indults, benevolència o pietat. Perquè no han comès cap delictes, i només l'absolució és l'única sentència que hem d'acceptar com a bona abans de reclamar danys i perjudicis causats, no només a ells i les seves famílies, ans que també a tots nosaltres que vàrem desemborsar milers i milions d'euros per pagar multes, fiances, viatges, etc. Si us plau, dignament i sense cap retret, renunciieu a la vostra acta, renunciieu al poder atorgat pel poble per complir un mandat i que no l'esteu complint; penseu molt en pressupostos d'institucions per governar-les i administrar les engrunes d'un autonomisme que encara us reporta dividends com si fóssiu empreses privades, doncs mireu en les empreses privades si el personal –des del primer directiu fins a l'últim treballador– no són capaços

d'aconseguir els objectius, es comença a tallar caps per ineficiència. Aquí, com que els partits reben subvencions públiques, no feu renovacions, passi el que passi, perdin o guanyin eleccions seguiu allà lluitant per 155 monedes més.

Missatge als polítics d'Espanya, que vàreu presenciar igual que nosaltres la vergonyant actitud de la nostra governació, no us penseu que heu guanyat, potser controleu a alguns d'ells, però n'hi ha d'altres que encara tenen dignitat i lluitaran fins al final. I tingueu molt clar que nosaltres, el poble seguim fermes, alegres i combatius, necessitem més que 155 colles d'egoistes irresponsables per desunir-nos, ens vàreu prendre el nostre legítim Govern, mai no tindreu però, la nostra rendició.

Que tremoli l'enemic
en veient la nostra ensenya.
Com fem caure espigues d'or,
quan convé seguem cadenes.

Bon cop de falç!

Bon cop de falç, Defensors de la terra!!